

aaben til tredie Behandling. Jeg vil da til-
lade mig at tilraade, at man nu vedtager det
af det ærede Medlem for Bornholm (Sonne)
under Nr 7 til § 13 stillede Forslag om, at
nogle Linier nede i Nr 13, det ofte omtalte
Udtryk „til kommunale Myndigheder“ skal
udgaae. Der vil saa foreløbig til tredie Be-
handling staae, at Forsendelser fra Statsmyn-
digheder skulle frigjøres. Med Forbehold af
atter at foretage Forandring ved tredie Be-
handling tilraader jeg, altsaa nu at vedtage
dette ved anden Behandling, idet jeg derhos
endvidere tilraader at vedtage Udvalgets Vn-
dringsforslag under Nr 12 til den samme
Paragraph, der gaaer ud paa, at Ordene: „For-
sendelser fra Statsmyndigheder til Private af-
gaae i Porto, forsaavidt de ikke angaae befalet
Beretning eller aføffet Erklæring“ skulle ud-
gaae. Derved slippe vi tillige for det tvivl-
somme Udtryk, henhørende til det høiere po-
stalste Systemsprog, „afgaae i Porto“, hvilket
er en Bifordeel, som vi opnaae ved samme
Leilighed. Naar man vedtager de nævnte to
Vndringsforslag, forekommer det mig, at Plad-
sen paa den heldigste Maade vil være ryd-
deliggjort for de Vndringsforslag, som vi
imødesee fra den høitærede Finanzminister
eller fra Udvalget til Sagens tredie Behandling.

Ogenbøll: Efter det Stadium, hvor-
paa Spørgsmaalet nu er indtraadt, har jeg
ikke Meget at sige, da der jo synes at være
Udsigt til, at man kan komme til en Over-
eenskomst til 3die Behandling. Jeg kan dog
ikke ganske fraspalbe Ordet, da jeg navnlig øn-
skede at gjøre et Par Bemærkninger i Conti-
nuation af de Uttringer, som faldt fra det
ærede Medlem, som sidst talte. De Indsigel-
ser, som den høitærede Finanzminister gjorde
med Hensyn til de Punkter, som jeg tgaar
antyhede, skal jeg altsaa lade ligge. Der er
kun een Ting, som jeg ikke kan komme bort
fra, og som jeg derfor særlig vil anbefale til
det ærede Udvalgs Overveelse, nemlig det
Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler om-

talte med Hensyn til de faste Contorholds-
godtgjørelser. Det ærede Medlem yttrede, at
der burde skee en Tilføining om, at Porto-
godtgjørelsen kun gjaldt for ordinaire For-
hold, saa at altsaa vedkommende Embedsmand,
naar der indtraadte extraordinaire Forhold,
skulde have særlig Betaling. Dette vilde gan-
ske vist være en hensigtsmæssig Tilføielse;
hvoriidt den vilde faae praktisk Betydning,
eller om det ikke alligevel vilde være forbun-
det med meget stor Vanfluelighed for den paa-
gjældende Embedsmand, deels at documen-
tere disse Udgifter — man fører ikke Regn-
skab over enhver Firskilling — deels at faae
dem godtgjorte, skal jeg lade staae hen. Deri-
mod skal jeg, særlig, henlede Opmærksomheden
paa de Uttringer, som vi hørte fra den ærede
8de Landsbhingsmand for 2den Kreds (Ulriif)
om en udtraakt Anvendelse af Tjenestefrimær-
ker. I det Dieblif, det kom dertil, at Godt-
gjørelsen ikke engang i Tiden — thi forelø-
big vil det jo ikke skee — skulde fastsættes
til et bestemt Beløb, men at Embedsmænd altid
vilde kunne erholde Tjenestefrimærker, saa vilde
hese Sagen dermed være klar, og der vilde ikke
være et Ord at sige dertil. Der vilde ikke kunne
være Tale om, at nogen Embedsmand blev brøst-
holden, ligesom jeg troer, at denne Foranstaltning
ikke vilde møde Indsigelse fra nogen Side.
Det vilde ganske vist være forbundet med en
Deel personlig Uleilighed baade for den One
og den Anden, men hvor der alene er Tale
om personlig Uleilighed for Embedsmænd,
kunde det ikke falde mig ind at gjøre nogen
Indsigelse derimod. — Der er endnu en lille
Bemærkning, som jeg maa gjøre. Naar nem-
lig den høitærede Minister antyhede, at disse
Portoudgifter i det Hele taget vare rene Pa-
gatter, troer jeg dog, den høitærede Minister
noget vil modificere sine Anskuelser, naar jeg
tillader mig at gjøre opmærksom paa, at dette
hese Portobeløb, som jo angives til 60,000
Rd. om Aaret, er meget ulige fordeelt. Naar
man tager Antallet af de Embedsmænd, som
benyttede Portofrihed, saa er dette jo meget